

І зумогу наугайтеся, Свого не цурайтесь... Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК



SVOBODA UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303

КОРОТКІ ВІСТКИ

П'ятниця, 4 серпня 1972

ГРУПА ДЕМОКРАТИЧНИХ І РЕПУБЛІКАНСЬКИХ СЕНАТОРІВ...

В МІСТІ БЕРКЛІ В КАЛІФОРНІІ закінчився 21-денний страйк...

ПІД ЧАС СУДОВОГО ПРОЦЕСУ НАД АРТУРОМ Г. БРЕМЕРОМ...

ПІД ЧАС ЦЬОГОРІЧНОЇ КОНВЕНЦІЇ КОНСЕРВАТИВНОЇ АМЕРИКАНСЬКОЇ ПАРТІЇ...

ВІЩЕ - ПРЕЗИДЕНТ СПРО ЕГНЮ заявив в середу 2 серпня...

У ГАРРИСБУРГІ ДЖАНКШЕН, Юта, заступник міського шерифа...

В ОДНОМУ ІЗ ШПИТАЛІВ У ДОВЕН ТАВНШІПІ, НЮ ДЖЕРЗІ...

ГЕНЕРАЛЬНИЙ СЕКРЕТАР ОН КУРТ ВАЛЬДГАНМ ВІДІЕ на 5-тиденну візиту до Пекіну...

У СТОЛІЦІ ЄГИПТУ КАІРО ВІДБУВСЯ прощальний бенкет...

КОМУНІСТИЧНИЙ ОРГАН У ПРАЗІ „РУДЕ ПРАВО" БОРОНІВ „легальність" судових процесів...

НА КРИМУ ВІДБУЛАСЯ нарада совєтського партійного шефа...

ДО ВАРШАВИ ПРИБУВ американський секретар торгівлі Пітер Петерсон...

ФІЛІПШИН ПЕРЕЖИВАЮТЬ велике нещастя. Зливні дощі...

У МАЛОМУ МІСТЕЧКУ КЛОДІ У ПІВНІЧНІЙ ІРЛАНДІІ ЗГІНУЛИ від трьох бомбових атак...

Сенат ратифікував договір з ССРС про оборонні ракети

Вашингтон. — Повний Сенат ратифікував в четвер 3 серпня...

Називають трьох можливих демократичних кандидатів на віце-президента

Вашингтон. — Сенатор Едмунд Москі з Мейну, губернатор Флориди Робін Еско...

Атентатник на Воллеса А. Г. Бремер описав у щоденнику свої спроби провести атентат на през. Ніксона

Аппер Марлборо, Меріленд. — Під час судового процесу проти Артура Германа Бремера...

ПОЛЬСЬКИЙ РЕДАКТОР З ЧИКАГА ПРО СВОЇ ЗУСТРІЧІ В КИЄВІ

Ян В. Кравець, голівний редактор „Дзєнніка Звйонзкового" у Чикаго...

Комуністи продовжують пропаганду на Паризькій конференції про В'єтнам

Париж. — У четвер 3 серпня ц. р. відбулося 153-тє з черги засідання Паризької „мирової" конференції...

У британських портах проголошено війнятковий стан

Лондон. — На 7-му дні страйку 42,000 портових робітників...

Ізраїльська розвідка стверджує пом'янення ролі ССРС в Єгипті

Єрусалим. — Ізраїльська військова розвідка заявила вчорашнім заїнавленим єврейським привітністю совєтських військовиків в Єгипті...

„Хроніка поточних подій" подає нові інформації про українських політ'язнів у психіатричних лікарнях і концтаборах

Нью Йорк. — Видавана і розповсюджувана в ССРС підпільна самвидавна „Хроніка поточних подій" подає в числі 25 з 20 травня ц.р. нові інформації про долю заарештованих й ув'язнених українських діячів культури...

На Оселі Ольжича почалися курси українознавства

Лігайтон, Па. (ІП). — На Оселі ОДВУ ім. О. Ольжича почалися 31-го липня курси українознавства...

ПРОФ. І. ВИТАНОВИЧ ВІДЛУЖУЄ ПІСЛЯ ОПЕРАЦІЇ

Ірвінгтон. — Проф. д-р Ілля Вітанович, відомий педіатр науковець - економіст...

Григорій Бабин і Гарасим Мисак, довголітні союзні діячі, померли в Перт Амбою

До Головної Канцелярії УНСоюзу наспіла спізнана вістка з Перт Амбою, Н.Дж., що там 25-го липня ц.р. помер на 81-ому році життя бл. п. Григорій Бабин...



Президент і пані Ніксон, в супроводі своїх дорадників та кількох десятків пресових кореспондентів, між якими був і ред. Ян В. Кравець, прибули на Борнієнське летовище в Києві 29-го травня ц. р.

СВОБОДА SVOBODA Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issue combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

В. Кач ТЕАТРАЛЬНИЙ ЖЕСТ В КАІРО

Чи це лише, справді, театральний жест, свого роду „гра“ між Каїром і Москвою, чи справжній розрив поміж ними? З приводу заповіженого президентом Єгипту Садатом відкликання...

„УКРАЇНСЬКА ДИЛЕМА“ В КАНАДІ

Конференція на тему „Майбутності українців у Квебеку“, влаштована в Монреалі під патронатом Квебецького Відділу Комітету Українців Канади 9-11 червня ц. р. викликала серйозні відгуки в англо-франкомовній пресі, а водночас зробила чималий прорив у мисленні провінційного та федерального правління. Повідомлення, інтерв'ю та коментарі в радіо і телевізії на тему перебігу конференції доповнюють цю картину.

3 НАШИХ ВУДНІВ ЧУДО ТЕХНІКИ

Якщо ще перед евакуацією ми виситав у деякі добре поінформовані горонгоскому тижневик „Вільне Слово“ новинку такого змісту: „Автомат-гуморист“...

Війна і цивільні жертви

Цивільне населення завжди терпіло під час воєн, ведених на терені даної країни. Середньовічні війни були особливо бесцеремонні супроти цивільних мешканців переможених країн.

Проте, минуло заледве кілька днів і ситуація виглядає трохи інакше. До її оцінки треба підходити тверезіше. Москва, як на диво, за реагування дуже стримано крок А. Садата, а з Каїра приршили нові відомості, за якими не всі військові советські дорадники мусьят залишити Єгипет, а про цивільних арабів проти Ізраїлю не тож.

Метою конференції, очоленої інж. В. Шулякевичем та П. Павлівим, як програмним керівником, було всебічне обмірковування становища українців у франкомовній провінції Квебек та в цілій Канаді і схвалення відповідних рекомендацій для організованого українського суспільства.

По прогитанні цієї новинки затриожила мене думка, як тижневик „Вільне Слово“ випишує на Союзі та ги, була, не попадо згадане гу-сло газети до рук пана убравителя Кваса... Во той пропали ми, гумористи, як пос на ярмарку! — Подував я собі. Це не жадий висмишча, що пан Квас є людина практична, з бизнесовою смакською. Навіщо боді запрошувати на Союзіку Володя Гентиша, ги Микола Понеділка, ги іншого гумориста і платити ги гонорар, коли він поставити у бари „Веселий“, для виходи гостей, такого смішного варіянта-автомата, з которого можеє емітисе до-розумку, — тільки кінце до-середини десятиліттяку і натисніть відповідний гульзок, тогю так само, якби ви купували в автоматі плячичку „дока-колу“!

Ця проблема зорганізувалася, коли в'єтнамські комуністи повели добре організовану кампанію проти Америки за будім-то бомбардування сіті гребель у Північному В'єтнамі, що може спричинити загин тисячі цивільних мешканців.

Що ж сталося? На певне „охолодження“ советсько-єгипетських відносин вказує уже той факт, що єгипетський прем'єр Сідкі скоротив свої відвідини в Москві в першій половині липня з трьох днів до 28 днів: від'їхавши передчасно, він тим задемонстрував своє незадоволення розмовами з кремльськими ватажками.

Звичайно, Ізраїль має певне право боронити свої життєві інтереси, і, звичайно, ЗСА не можуть залишити непризволяще свого союзника, Ізраїль. Але, якби зручними дипломатичними потягненнями і поступками в межах можливого можна було б задовольнити арабський світ, який зі своєю боку перестав би служити базою для поширення советської потуги в басейні Середземного моря — то це було б великим досягненням для Заходу і за таку ціну Ізраїль хідоб здобувся б на ті чи інші концесії для арабів.

Колі я поділює своїми стривоженними думками з колегою В. Гентишем, з'ясував йому трагізм ситуації — який-то мей Дамодья лоевис над нашими головами, колега Гентиша, поміркувавши зешлику-даї, сказав: — Квас! Страхні-пачи! Нігюго не вийде-а-тієї-автоматизації. Принятиї є цю-мо сезоні можемо бути спокійні, що нас не загугулять гумористичнімі шабрами!

Але водночас президент Ніксон пригадав, що мав колісь розмову з Д. Д. Айзенгавером на тему бомбардування американських летунством відкритих німецьких міст. Д. Д. Айзенгавер заявив йому: „Найбільша моральна відповідальність диктувала не допустити, щоб в Європі запалувал Гітлер“.

Але, з другого боку Кремль не може піти на жадання Єгипту, що могло б відразу довести до поновлення збройного конфлікту поміж арабами й Ізраїлем. Ясно, що в той час, коли Москва закупує збіжжя в ЗСА і робить там інші далекоїдущі торговельні домови, коли вона цілою парою наполягає на відбутті т. зв. Європейської Конференції Безпечки та сподівается водночас допомогти західноєвропейській господарстві і технології — в той час Москва не може собі дозволити на відверте спровокування конфлікту на Близькому Сході, що перекреслило б все „ї сучасну „миролюбну“ політику. Проте, на дальшу мету, вона не хоче втратити та кож своїх уже здобутих баз на Середземному морі: ця баз вона потребуватиме в майбутньому, коли при доз-можі господарського і технологічного потенціалу Заходу перемаже свої внутрішні труднощі.

Конференцію та її постанови обговорювали такі місцеві часописи, як „Лі Прес“, „Газет“, „Монтреал Стар“, Франкомовна „Лі Прес“, що є найбільшим французьким часописом поза межами Франції, присвятила редакційну статтю питання національно-культурних меншостей в Канаді. Автор редакційної статті і Венсан Пренс підкреслює, що українська конференція в Монреалі показала на існування серйозної проблеми, супроти якої франко-канадійці мусьят зайняти позитивні позиції.

— Чому так думаєш? — питаю. — По-перше, — відпові колега по брані, — такий автомат-гуморист мусіє би бути двономовним, англійсько-українським, так само, як протоколи з конвенції Українського Народного Союзу. По-друге, цей автомат мусіє би бути справді останнім словом електро-техніки. Ти знаєш Кваса: він собі не купити будь-якого баралла, а це після цього екстерієнсу, що його набур, кутулює моторовий валом! По-третьому, такий гуморист-автомат мусіє не тільки рідповідати дотепи, але й ще сам із них сміятися, — як це маєється справа на американських телевізійних програмах. В нашій гасі-лібді з 60-а висідні і лінійні! А навіщо ги маси витрагає енергію на розкривання рота і реготання, якщо ги, за своїх десят центів, старіши собі безвоорушно, як та мумія єгипетська, перед автоматом, сплутаєш „гумориста“, єсорбаси дрески герез стеблених і маси „гуд таям“? Так, що не журис, національний друже, — потіша мене колега Гентиша, — покищо, цього літа ги безсєні. А що буде на той рік?!

Трагедія поворотців

Голодівка, що її провели з початком цього тижня четверо українців у будинку канадійської амбасди в Москві, привернула ще раз увагу до безконечної кількості людей, які повіривши в обіцянки советської пропаганди, і повернувши „на батьківщину“, здалися на ласку й милість найбільш перфідного з усіх існуючих у світі режимів.

Але що може зробити більше Єгипет, крім демонстративного виявлення свого незадоволення М о с квою? Його борги супроти СССР вивосить 7 мільярдів доларів. Зброю — хоч, може, і в недостатній мірі і не такого роду, яка потрібна для наступу на Ізраїль — він не може одержати деінде (Франція вже спростувала поголоци, нібито вона глтова засопити місце СССР в цьому відношенні). Піти на цілковитий розрив з советами і шукати наближення до Заходу, в першу чергу до ЗСА — це означало б відмовитися від своєї остаточної цілі знищення Ізраїлю і йти на замирення з ним. Отже, залишаючи частину „інструкторів“ у себе, Каїро залишає також відчиненим вікноце до дальших переговорів і торгів з Москвою.

Ми перепрошуємо за таку довгу цитату з нашої статті перед одним роком. Але висловлені тоді міркування залишаються актуальними і на сьогодні. І на сьогодні залишається такий же стан: Захід — повторюємо — нічого не може дати арабам уза-мін советської „приязні“. Тим більше, що Москва — це дуже правдоподібно — „пошепки“ говорить арабам: „Почекайте, майте терпець — тепер ми не можемо піти на війну, але за якийсь час ми вам таки допоможемо“.

— Чому так думаєш? — питаю. — По-перше, — відпові колега по брані, — такий автомат-гуморист мусіє би бути двономовним, англійсько-українським, так само, як протоколи з конвенції Українського Народного Союзу. По-друге, цей автомат мусіє би бути справді останнім словом електро-техніки. Ти знаєш Кваса: він собі не купити будь-якого баралла, а це після цього екстерієнсу, що його набур, кутулює моторовий валом! По-третьому, такий гуморист-автомат мусіє не тільки рідповідати дотепи, але й ще сам із них сміятися, — як це маєється справа на американських телевізійних програмах. В нашій гасі-лібді з 60-а висідні і лінійні! А навіщо ги маси витрагає енергію на розкривання рота і реготання, якщо ги, за своїх десят центів, старіши собі безвоорушно, як та мумія єгипетська, перед автоматом, сплутаєш „гумориста“, єсорбаси дрески герез стеблених і маси „гуд таям“? Так, що не журис, національний друже, — потіша мене колега Гентиша, — покищо, цього літа ги безсєні. А що буде на той рік?!

Співняти і здержлива реакція Москви на „втрату нервів“ у Каїрі зрозуміла. Розрив з Єгиптом й іншими арабськими державами міг би перекреслити всі плани Кремлю, що їх він так вперто і так послідовно здійснює. В нашій статті у „Свободі“ з 5 травня ц. р. ми писали з цього приводу: „Для СССР надзвичайно важливим простір, який лежить поміж Середземним морем та Індійським океаном. Так само для нього дуже важливими є ті бази, які він здобув у цілій низці арабських держав над Середземним морем. І тому „приязнь“ з арабськими державами для Москви куди важливіша, ніж відпущення відносин з Ізраїлем. І якщо дійшло знову до збройного конфлікту поміж Ізраїлем та арабськими державами, то СССР буде знову по боці арабів, а не Ізраїлю — іннакше арабські держави, „випросили б“ від себе большевиків“. Оці бази й оці „присутність“ у Середземному морі Москва не захоче втратити. Тому вона й реагує так лагідно, коли Садат погрожує „випросити“ її з цього обширу. Це важливіше для Москви, ніж можливість втратити 7 мільярдів у діленних Єгиптові кредитів, а тим більше втратити їх „приязні“: вона підтримувала арабів проти Ізраїлю не тож, щоб зирити у справедливість арабської справи, а тому, що це лежить в її імперіалістичних інтересах.

„Монтреал Стар“ — одна з найвиловіших англо-франкомовних газет у Канаді — вмістила спеціальну статтю на сторінці „напроти редакційної“, де обговорюється питання країни, провінції та світові з точки зору авторів статей. В тій статті підкреслено „українську дилему“ — тиск обидвох груп більшості населення, які хочуть, щоб українці асимілювалися з одною з них: з англо-британською або франко-канадійською. Тим часом українці хочуть зберегти і розвинути свою власну культуру, а зокрема хочуть відвоювати своє право на навчання

І к е р ЗАГРОЗЛИВЕ ВИДАННЯ Миськом компартії у Тбілісі виступив з гострою критикою книжки співробітників АН Грузії, Сідамовіде, н. т. „Історіографія буржуазно-демократичного руху і перемога соціалістичної революції в Грузії (1917-21 рр.)“. Миськом заклада йому звичай теоретичні та ідейно-партійні помилки. Ходить про те, що історик вібліос меншовиків та асулєрєч партійний ліній — вважєє проголошення грузинської самостійності позитивним і прогресивним фактом!

Ольга Приходько 3 МОРЯ ЖИТЕЙСЬКОГО... Розповідь з часів старого Поділля (19) Майже цілі дні він проводив з дитиною в горах. Спирився коло малої гірської кринички з дуже холодною водою, яка тоненьким струмочком просочувалася з глибокої розщелини в скалі. Він вибрав це затишне місце тому, що тут росло ділька кущів і скривлене деревце, а навколо зеленіла трава. Він розсичтив криничку, обложив навколо гладенькими камінцями, в розщелину скелі пристосував довгий жолобок, по якому вода збігала в криничку, де трохи нагрівалася на гарячому сонці і спливала собі далі. Коло кринички було досить місця. Доцент впривняв і розсичтив ту долинку, пристосував великий камінь як стіл, прикотив два менших, як стільці, і місце для відпочинку було готове. Іжу для себе і для Манюся доцент приносив із собою, а біля кринички тримав посуд та дитячі забавочки. Були тут човники, горнятки, мисочки, рибки, лялечка. Принісши дитину, садив її коло кринички і давав то одну, то другу забавку, щоб пускала на воду платати, а сам сів за свій „стіл“ і писав. Манюся тихенько бавилася, пицчала від холоду...

Трохи більше року тому світ тєб був свідком певного напруження поміж Каїром і Москвою. Тоді през. Садат усунув із становища багатьох видатних осіб, військових і цивільних, настроєних занадто просовєтськи.

Вегуйте в глени УНСоюзу! спустив ті бідні ніжки в льодово-холодну воду кринички. Манюся жалібно запицчала і слізки, як перлишки покотилися з її ясных оченят. Доцент вивіяв ті ніжки на сонце, на гарячий пісок, охопив їх руками і довог масував, гірко дорікаючи собі, що занедбав гімнастику і масаж, коли припадки спинилися. Манюся зразу втішилася і почала сміятися та гладити доцентові його розтріпані кучері, примовляючи — „мій Гансі, мій добрий Гансі!“

Цей експеримент доцент почав робити щодня, пізніше і два, три рази на день. Служнянка Манюся спочатку ще трохи пицчала, інколи й слізку пускала, але згодом сама просила скупати ніжки. Очевидно, ця процедура викликала приємне почуття в цілому її організмі. Минуло кілька тижнів, і цей експеримент, на який доцент рішєє, керуючись своєю лікарською інтуїцією, почав давати позитивні наслідки. Дитина могла стояти на ніжках. Але минуло ще багато часу, поки Манюся нарешті могла зробити перші кроки, коли одного дня доцент приніс її з гірської прогулянки, поставив на ніжки, і вона пішла до своєї мамусі. Пані Стефанія склала перед ним руки як для молитви і очима повними вдячності дивлялася на нього, як на святого, що зробив чудо. Зигмунд сказав, що він не знає цінні, якою можна було б оплатити цю поміч, але постарється хоч частинно віддячитися. Отже, незабаром доцент дістав повідомлення з жєневського банку, що на його...

Головною темою Пленуму ЦК КП України була робота... по виконанню постанови ЦК КП Советського Союзу Кнів. — Згідно з повідомленням кївської „Радянської України“ з 28 липня ц. р. в Киві відбувся 27 липня 1971 року черговий пленум Центрального Комітету Комуністичної Партії України. На порядку денному було тільки одне питання „Про роботу партійних організацій республіки по виконанню постанови ЦК КПРС“

ім'я зложено великий вклад. Це була дуже щедра нагорода, яка дала можливість доцентові відкрити свою власну експериментальну клініку. Завдання доцентова дома Бронєвських було скінчене, але як трудно було ім і йому розлучитися! Жив він у них майже чотири роки. Вирішено було, що Бронєвські можуть, нарешті, поїхати в свій рідний маєтєк, щоб навістити стару пані. Доцент дуже просив їх захайти по дорозі до Жєневи, щоб профєсор побачив свою маленьку пацієнтку зовсім здоровою.

К і в е ц ь

Відділ ОМУА у Філадельфії видав уже 12-ий випуск „Нотаток з мистецтва”

Філадельфія. — Філадельфійський Відділ Об'єднання Мистців Українців в Америці видає з датою травня 1972 року черговий уже 12-ий випуск своїх збірників п. н. „Нотатки з мистецтва”. На зміст цього 72-сторінкового випуску великої чвірки, склалися статі: Петра Мелника „До джерел”, Євгена Блакитного „Національне та інтернаціональне в мистецтві”, Володимира Поповича „Графіка і кераміка Юрія Куліничука”, Михайла Дмитренка „Згадки про мистецтво вчителів” (Юліана Михайлова), В. Ладжицького „Альбом Андрі Руссо для „Архипенка”, Євгена Григорієва „Проблема церковного будівництва в ЗСА”. Завершує це число рубрика

„Хроніка поточних подій” подає нові інформації про українських політв'язнів у психіатричних лікарнях і концтаборах

(Закінчення з 1-ої стор.)

Відомі петиціям в'язнів до державних органів. З Мордовських таборів виїшли в ін. такі в'язні: колишній умівець Григорій Михайлович Пришляк, після 25-річного присуду, Володимир Леонюк з Вересаєв Літовецького, після 25 років в'язня. Леонюк мав бути членом ОУН-Північ. Михайло Сенчук, суджений в Івано-Франківському в 1956 р. Ростислав Сербенчук з Одеси, чітв'я 8 і пів річного у в'язнях. Після опублікування свого повільного листа, Зіновія Франко одержала свою давню працю і чотиримі-

СОЮЗІВКА ВІДЗНАЧАЄ 70-РІЧЧЯ ЕКА!

Неділя, 13-го серпня 1972 року год. 8-ма вечора
КОНЦЕРТОВА ЗАЛА „ВЕСЕЛКИ”
ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ ВЕЧІР
ДЛЯ ВІШАНУВАННЯ 70-РІЧЧЯ
МАЄСТРА ЕДВАРДА КОЗАКА-ЕКА і з нагоди ВІДКРИТТЯ ВИСТАВКИ КАРТИН „ТРЬОХ КОЗАКІВ” НА СОЮЗІВЦІ
Учасники приймуть: Я. Григорівський, Е. Козак, Ів. Бернський-Ікер і М. Понеділок. — при співучасті Ансамблю Працівників Союзівки.
Музичне оформлення Оксана Борбич і Володимира Дьбоніака.
Цього ж дня, о год. 1-ій з полудня, відкривається в концертній залі „Веселки” ВІСТАВКА КАРТИН Едварда Юрія Іврем Козаків.
Управа Союзівки запрошує всіх довокільничих академічних Гостей до численної участі в цій імпрезі.

ОСЕЛІА ОДВУ ім. О. ОЛЬЖИЧА в ЛІГАНТОНІ, Па.

повідомляє, що
УЧАСНИКИ КУРСУ УКРАЇНОЗНАВСТВА НА ОСЕЛІ
запрошують Українську Громадність на

ВЕЧІР УКРАЇНСЬКОЇ ПІСНІ, СЛОВА й ТАНКІВ

на суботу вечером 6-го серпня ц. р. в ЧАС ТАНКОВОГО ЗАБАВИ

ПОКЛІН ЛЕСІ УКРАЇНЦІ

на неділю 13-го серпня ц. р. на годину 3-тю по полудні

СЕРПЕНЬ МІСЯЦЬ — ВЕЛИКА ЗНИЖКА НА ОБРАЗИ ЕМАЛІИ.

ТУРИСТАМ ОСОБЛИВА ЗНИЖКА

Norm Enamel Arts Gallery
SHONK-RUSYCH
318 East 9th Street New York, N.Y.
(bet. 2-1 Aves) Tel.: 982-1600

Тарас Певченко ГАЙДАМАКИ

Ціна 50 центів „СВОБОДА” 81-83 Grand Street Jersey City, N.J. 07310

Організаційна Комісія ЮМПЗустрічі

повідомляє всіх Сеніорів, Членів Пластиряту і Гостей, які планують час ЮМПЗ перебути на „Вовчий Троп”, що для їхніх дітей у передовачькому (від 5 літ) і новачькому віці буде вестися

ПОЛЬСЬКИЙ РЕДАКТОР З ЧИКАГА ПРО СВОЇ ЗУСТРІЧІ В КИЄВІ

(Закінчення з 1-ої стор.)

рідко вже почути українську мову...” Той український розмовець цікавився українцями в Америці і їх політичними партіями. „Я сказав, що не орієнтуюся в політичній географії американських українців, знаю тільки, що здебільша це націоналісти, які змагають до самостійности України”. Той український редактор мав сумнів, чи не був це агент КГБ, але, побачивши його згодом на Хрещатику, як він ішов сам один, прийшов до переконання, що це таки не агент...

Польський журналіст вернувся до готелю, з-перед якого власне відігнали якусь місцеву жінку. Портієр з поклоном впустив його до середини, коли журналіст показав йому „бумажку”, що її дістав був у Москві з міністерства з а к ордонних справ, яку треба було постійно носити з собою. Польський редактор дивувався: „Чому скрізь, де ми, починають готелі для місцевої людности? Адже ми не заручені. А втім, можемо заручити підданних американських царів свободою і прагненням людяного життя, а це було б гірше, як заручити чужою...”

У готелі відбувалось саме прийняття, влаштоване київською спільною журналістів для прибулих американських колег. Гарна кельнерка в українській народній ноші, діставши від п. Кравця відповідь польською мовою щодо бажаного ним напою, швидко поінформувала господарів, що між американськими журналістами є один поляк. Редактор київської „Правди України” В. Дубенко представив його голові Спільки журналістів у Києві В. Сіробабі. Треба було з ним теж випити чарку й відповідати на запити на тему поляків в Америці і „Дзєніка Звіязкового”. „Я не мав сумніву, що перебуваю між вірними Москві комуністами. Іх запевнення про приязнь супроти Польщі і поляків і радість з приводу зустрічі з польським журналістом із гурту, що товаришів Президентів в подорожі, примужували мене до подяк і відплачування чемністю, а це втомлювало. З клопоту вирятували мене колеги з проходу по Києві, які закликали мене, щоб я допоміг їм у розмові з українським журналістом, який не знав англійської мови. „Трохи згодом один з привяних відтягнув польського редактора до кута, де сказав йому, що „багато українців хотіли б навізати ближчі зв'язки з поляками, але на це недобре дивляться, знаєте, хто...”

„Я пішов на прийняття з обов'язку. Тим часом це був присмий вечір, який довго залишиться мені в пам'яті. „Я переконався, що українська гостинність дорівнює польській. Не сподівався, що навіть українські комуністи прагнуть зближення з поляками. Була це для мене мила несподіванка”.

Українці в Чикаго запитували польського редактора, чи правдою є, що президент Ніксон говорить у своїй промові у Києві про Київ, як про „мать руських городів”. Ред. Ян Кравец спростовує це і наводить цитату з промови Ніксона: Президент тіль-

ки переповів, що коли він запитував советського амбасадора у Вашингтоні, які він міста рекомендує йому відвідати в Советському Союзі, то той, назвавши в першу чергу Ленінград, запропонував після того Київ, назвавши його „матір'ю руських городів”. Описуючи радість, з якою всі американські журналісти відідали до американського літака у поворотну подорож, ред. Кравец закінчує свій нарис та-ким висновком: „Було це побачити його згодом на Хрещатику, як він ішов сам один, прийшов до переконання, що це таки не агент...”

Українці в Чикаго запитували польського редактора, чи правдою є, що президент Ніксон говорить у своїй промові у Києві про Київ, як про „мать руських городів”. Ред. Ян Кравец спростовує це і наводить цитату з промови Ніксона: Президент тіль-

ТАРАС ПЕВЧЕНКО ГАЙДАМАКИ
Ціна 50 центів „СВОБОДА” 81-83 Grand Street Jersey City, N.J. 07310

У Югославії появилос- глядам життя українців у перше число журналу Союзу русинів - українців, „Нова Думка”. Редагус журнал письменник і публіцист Володимир Костельник. Журнал присвячує багато місця о-

УКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНО-ДЕРЖАВНИЙ СОЮЗ у ЗСА
з великим смутком повідомляє, що вночі з 2-го на 3-го цього місяця помер у лікарні **ДІПСНИЙ ЧЛЕН СОЮЗУ**

СВ. П. ТЕОДОР ГРІНЧЕННО
хоружий Армії УНР.
ПАНАХИДА буде відправлена в цю п'ятницю о год. 7-ій веч. у похоронному заведенні П. Яреми.
У СУБОТУ о год. 9-ій ранку буде відправлена Заупокійна Служба Божа у православній кафедрі св. Володимира, 160 Замд 82 вулиця, звідки Тіло Небжичка буде перевезене на український православний цвинтар у Бавид Бруку, де й буде похований о год. 11:30.
ГОЛОВНА УПРАВА УНДО

УКРАЇНСЬКЕ СПОРТОВЕ ТОВАРИСТВО „ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ” в НЮАРКУ, Н. Дж.
в глибокому смутку повідомляє всіх своїх Членів і Громадність, що в середу, 2-го серпня 1972 р. о 5-ій год. ранку в лікарні, по короткий але тяжкій недугі відійшов від нас у Вічність на 51-ому році життя

СЛ. П. МИХАЙЛО ЛЕБЕДЬ
довголітній заслужений Член Товариства, постійний активний Член Управи, а останньо організаційний референт та законний плавачької ланки (чемпіона УСПАК 1971 року), видатний Член багатьох громадських установ.
Засмучений і болем опечалений Родина: Вшан. Пані Софі, доні Мотрі і синові Орестові, як ріднож близькі і дальшій Родині Покійного Управа У.С.Т. „Чорноморська Січ” висловлює найщиріше співчуття. Його віддана і жертвенна праця в Товаристві залишиться навіки відрієм Великого Громадянина, Спортового Діяча та Приятеля української молоді.
УПРАВА У.С.Т. „ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ”

СЛ. П. ОЛЬГА ЦІСИК
пожила 73 роки.
ПОХОРОН відбудеться в понеділок, 7-го серпня 1972 р. з української православної церкви св. Михайла в Юніондел, Лонг Айланд, Н.И.
Тіло Покійної спочиває в Сенко Фіонерал Гом, Пенінсула Булевард та Фронт Стріт в Гемстед, Лонг Айланд, Н.И.
В глибокому смутку: Муж ВОЛОДИМІР з дочкою КОРНЕЛЕЮ; Брат ВОЛОДИМІР КОСТИШИН; Сестрини ЛЕСЯ БЕРВЕЦЬКА, ОЛІ КЛИМКОВІЧ; Стрий МАТВИЙ КОСТИШИН з Родинами; Вся близька і дальша Родина в Україні.

ТОВАРИСТВО КОЛ. ВОЯКІВ УПА ІМ. ГЕН.-ХОР. РОМАНА ШУХЕВИЧА-ЧУПРИНКИ — ВІДДІЛ в НЮАРКУ
в глибокому смутку повідомляє, що дня 2-го серпня 1972 р. відійшов у Вічність **НАШ ДРУГ**

МИХАЙЛО ЛЕБЕДЬ-ЮРКО
колишній старшина УПА, член Областного Проводу УПА-Північ, заступник голови Управи Відділу.
ПОХОРОН в суботу 5-го серпня 1972 р. о год. 8:30 ранку з похоронного заведення Лиганів при 801 Спрінгфілд Евіню, Ірвінґтон, Н.Дж. на українській православної цвинтар в Бавид Бруку, Н.Дж.
Управа Відділу Т-ва кол. Вояків УПА заклинає всіх членів до участі в похоронних обрядах.
Родині Покійного Друга висловлюємо наше найщиріше співчуття.
УПРАВА ВІДДІЛУ Т-ВА КОЛ. ВОЯКІВ УПА в НЮАРКУ, Н.Дж.

У вівторок, 8-го серпня ц. р. в год. 8-ій рано
у Церкві СВ. ИОСАФАТА при Дуц Евіню в ТРЕНТОНІ, Н. Дж. буде відправлено

ЗАУПОКІНЕ БОГОСЛУЖЕННЯ ЗА СПОКІН ДУШИ
БЛ. П. КЛИМЕНТИНИ з ГАЙДУКЕВИЧІВ КРУПИ
довголітньої учительки народних шкіл Поєння, в СОРОКОВИЙ ДЕНЬ її СМЕРТІ.

Покійна відійшла у Вічність на 88-му році життя, 28-го червня ц. р. Похорон відбувся 30-го червня ц. р. в Перемішлі.
ВІЧНА ЇЇ ПАМ'ЯТЬ!
СІН з РОДИНОЮ

БЛ. П. МИХАЙЛО ЛЕБЕДЬ
довголітній член Т-ва і кол. член Дирекції Кредитівки.
Пробємо членів до участі в Панахидях і Похоронних Обрядах в суботу 5-го серпня 1972 р.
Опечалений Дружині, Дітам і Родині складаємо найщиріше висловлює співчуття. **ВІЧНА ПОМУ ПАМ'ЯТЬ!**
УПРАВА ВІДДІЛУ О.У.А. „САМОПОМІЧ” і ДИРЕКЦІЯ КРЕДИТИВКИ

ООЮЗ УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКИХ СПОРТОВИХ ТОВАРИСТВ - СХІД
длиться сумною вісткою з членами Спортових Товариств Америки і Канади, що дня 2-го серпня 1972 р. відійшов у Вічність ненадіяно і передчасно **ЧЛЕН УПРАВИ**

БЛ. П. МИХАЙЛО ЛЕБЕДЬ
Дружині, Дітам і Рідні Покійного складає найщиріше співчуття — **УПРАВА СЧАСТ-СХІД**

ОРДЕНСЬКА РАДА ОРДЕНА ЗАЛІЗНОГО ХРЕСТА УНР
длиться сумною вісткою, що хоружий Окредної Київної Дивізії Армії УНР

БЛ. П. ФЕДІР ГРІНЧЕННО
учасник Визвольних Змагань, лицар Залізного Хреста, відійшов у Вічність 3-го серпня 1972 року.
ПАНАХИДА відправиться в похоронному заведенні П. Яреми в п'ятницю, 4-го серпня, о 7-ій веч.
СЛУЖБА БОЖА відправиться в суботу, 4-го серпня, о год. 9-ій ранку в кафедрі св. Володимира при 82-ій вулиці в Нью Йорку, а після похорон о год. 11:30 ранку в С. Бавид Бруку, Н.Дж.
Ордєнська Рада просить всіх Личарів, б. Вояків і всіх Приятелів прийняти участь в цій сумній події.
ВІЧНА ПОМУ ПАМ'ЯТЬ!

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТІ
СЛ. П. СТЕФАНІ ГЕРМАК
яка відійшла у Вічність 30 червня 1972 р. в середу, 9-го серпня 1972 року о год. 8:30 ранку в церкві св. Юра в Нью Йорку при Сьомій вулиці буде відправлено **ПОМИНАЛЬНЕ БОГОСЛУЖЕННЯ З ПАНАХИДОЮ** про що повідомляють **ДІТИ, ВНУКИ і РОДИНА**

КОМІСІЯ УВАН ДЛЯ ВІВЧЕННЯ і ПУБЛІКАЦІ ЛІТЕРАТУРНОЇ СПАДИЩИНИ в ВІННИЦЕНКА
з глибоким смутком повідомляє, що за останній місяць відійшли у Вічність такі Члени - Прихильники і Щедрі Жертводавці у фонд Вивчення: **БЛ. П. ЯКІВ ВЕЛИЧКО** бл. п. проф. **ІВАН РОЗІТН** бл. п. проф. **АРТЕМ ОРЕЛ** бл. п. інж. **ПЕТРО ШОХ** **ВІЧНА ЇМ ПАМ'ЯТЬ!** Рідним і Дружині Покійних Вивчєнєцьська Комісія УВАН висловлює глибоке співчуття.

У пам'ять Дорогої нам **БЛ. П. Марії з Гоцьких Дашо** ми зложили 20.00 дол. на Фонд Верховного Архисєпска. **МАРІЯ та ЗІНОВІЙ ХРАПЛИВИ**

Замість квітів на свіжі могили **о. АНДРІЯ і ЕМІЛІИ СТАСЮКІВ** на фонд „Церква в потребі” 30.00 дол. складає **РОДИНА СОНЕВІЩЬКИХ**

Замість квітів на могилу **СЛ. П. СТЕФАНІ ГЕРМАК** склали 25.00 дол. на Фонд Катєдр Українознавства на Гарварді **СЕМЕН і ОЛЬГА ЛІТЄПЛО**

Замість квітів на свіжу могилу **БЛ. П. ЄВГЕНА ВЕЛІГОРСЬКОГО** складаємо 20.00 дол. на цілі НГПІ в ЗСА. **ОКСАНА і РОМАН ЧАВСИ**

